

**GINIE: Geographic Information
Network in Europe**

IST-2000-29493

Geografisk informationspolitik i Europa: Rekommendationer till handlingsplan

GINIE D 2.7.2(a)

**Projektkoordinator:
University of Sheffield - USFD**

**Partner:
European Umbrella Organisation for Geographic Information-EUROGI
Joint Research Centre of the European Commission- JRC
Open GIS Consortium (Europe) -OGCE**

Bakgrund

Utvecklingen av "informationssamhället" har varit ett av de stora politiska målen för EU sedan Maastrichtfördraget år 1993. Detta gav EU ansvaret att stödja integreringen av transeuropeiska nätverk inom transport, kraftindustri och telekommunikation. Termen informationssamhälle har därefter kommit att omfatta en mängd politiska frågor, initiativ och investeringar som behövs för att öka ekonomisk tillväxt och konkurrens samt för att stödja utvecklingen av ett samhälle starkt baserat på tillkomst och användning av informationsrelaterade kunskaper, produkter och tjänster.

Den europeiska vägen till utvecklingen av informationssamhället koncentrerar sig på dubbelspåret för avregleringen inom telekomsektorn för att öka fysisk åtkomst till nätverk och tjänster samt "avregleringen" av den offentliga sektorns information (eng. public sector information PSI). Avregleringen av PSI syftar till att underlätta informationens återanvändning samt till bildandet av en flexibel informationsmarknad och -industri. Dessutom skall effektivare tjänster erbjudas och offentligt deltagande stödjas.

Geografisk information är identifierad som en nyckelkomponent inom PSI av två huvudskäl:

1. Geografisk information (GI) har ett betydande *ekonomiskt* värde. Detta illustrerades väl genom en studie för EU-kommission (Pira et al. 2000). Där uppskattades det ekonomiska värdet för PSI i Europa till 60-70 miljarder euro per år. Därav var hälften intecknat för GI (kartor, fastigheter och egendomar, meteorologiska tjänster, miljödata). Några år tidigare påvisade en studie från OXERA (1999) att medan omsättningen för det nationella kartverket i Storbritannien, Ordnance Survey, var över 100 miljoner pund var bruttonyttan för verksamheten den stödjer in landet 1000 gånger större, ca 100 miljarder pund. Siffrorna ovan skiljer sig delvis beroende på hur vitt eller smalt man avgränsar den verksamhet som stöds av GI, men de ger oavsett det en antydning om det odiskutabla bidrag som GI ger till ekonomin för att öka återanvändningen och utnyttjandet av PSI.
2. Geografisk information har ett betydande *policyvärde* eftersom den möjliggör politiska bedömningar inom olika sektorer (jordbruk, transport, regional utveckling, miljö). Erkännandet av dess betydelse på högsta politiska nivå har utvecklats hand i hand med ökningen av ärenden som berör hållbar utveckling, vilket var medtaget som ett av EU:s nyckelmål i Amsterdamsfördraget år 1997. Ett ökande antal miljödirektiv i Europa fordrar att insamling, integrering och analyser av geografisk information genomförs för att påverka beslut, policyövervakning och utvärdering. År 2001 undertecknade tre EU-kommissionärer (ansvariga för Miljö, Forskning samt Ekonomi och Finansiell utveckling) och EUROSTAT en överenskommelse (eng. Memorandum of Understanding) med avsikt att stödja tillkomsten av en spatial infrastruktur i Europa (INSPIRE).

Vid identifiering av ekonomiska och samhälliga värden för GI har många länder utvecklat nationella (eller regionala) spatiala data infrastrukturer (SDI). SDI är ett ramverk för policyfrågor, organisationsfrågor, teknologi, data och människor som gör det möjligt att dela och använda geografisk information på ett effektivt sätt. En undersökning av de bästa erfarenheterna kring spatial datainfrastrukturer i dagens Europa and USA har genomförts av GINIE¹-projektet i maj 2002. Den fullständiga rapporten (på engelska) och sammanfattning för beslutsfattare på olika

¹ GINIE är ett projekt som finansierats av EU-programmet för informationssamhällets teknologier. Syftet med projektet är att utveckla en organiserad geografisk informationsstrategi på europeisk nivå. Dess partner är EUROGI, OGCE, the Joint Research Centre (JRC) och Universitetet i Sheffield.

språk finns tillgängliga på GINIEs hemsida (www.ec-gis.org/ginie). Den viktigaste slutsatsen från den undersökningen är att politiskt stöd på alla nivåer (nationell, regional och lokal) är absolut nödvändigt för utvecklingen av dessa viktiga infrastrukturer. Skälen är följande:

- Den mesta geografiska informationen insamlas, underhålls och används av organisationer inom den offentliga sektorn, som är beroende av statens eller kommunernas inställning till organisatoriska prioriteringar, finansiering och regelverk.
- Geografisk information är en produkt med högt värde precis som andra produkter, vilka stödjer ett stort antal offentliga tjänster till medborgarna. Denna produkt representerar därför ett konfliktområde där man å ena sidan försöker att maximera de offentliga intäkterna och å andra sidan att verka som e-myndigheter med syfte att ge maximal nytta för medborgarna. Politiskt stöd är därför nödvändigt för lösa dessa konflikter.
- SDIer handlar inte primärt om teknik, utan snarare om utveckling av ett tydligt ramverk av överenskommelser mellan myndigheter samt mellan myndigheter, den privata sektorn och medborgarna. Dessa ramverk skall syfta till att användningen av offentlig information, inkluderat geografisk information, kan maximeras till nytta för alla grupper. Dessa överenskommelser kräver ofta uppmärksamhet och politisk stöd på högsta nivå.
- Staten och kommunerna har därför en absolut avgörande roll i utvecklingen av SDIer och av informationssamhället. Detta beror på att de samtidigt är dataproducenter, användare, policyskapare och skapare av regelverk, som styr viktiga offentliga organisationer.

Med dessa överväganden i minnet är det uppenbart att utvecklingen av ett hållbart ramverk för geografisk information är en hjärtefråga, inte enbart för spatiala datainfrastrukturer, utan för hela informationssamhället. Inom kort behöver detta ramverk sättas in i bredare debatter och initiativ rörande offentlig information samt i viktiga politiska frågor såsom hållbar utveckling och utvidgningen av EU. GINIE organiserade ett expertmöte i maj 2002 för att utforska sambanden och innebörden av formuleringen av GI-politik i denna större politiska miljö. De viktigaste resultaten från mötet är sammanfattade i detta dokument. I mötet deltog 27 experter från tio europeiska länder. Under mötet avhandlades de aktuella erfarenheterna från, huvudfrågor om och lärdomar från Tjeckien, Frankrike, Italien, Litauen, Norge och Storbritannien. En fullständig mötesrapport finns också tillgänglig på GINIEs hemsida. Återstoden av detta dokument är uppdelat i två delar som belyser den bredare miljöpolitiken samt en sammanfattning med resultat och rekommendationer från expertmötet.

Politiska sammanhang

Politik för telekommunikationsområdet

EU-kommissionens initiativ till att liberalisera fysisk tillgänglighet till telenätet har haft några betydande framgångar. De flesta nationella telekommunikationsmonopolen har privatiserats, mer konkurrens har ökat kundernas valfrihet och servicenivå. Vidare har en gemensam standard för mobiltelefoni (GSM) stötts av EU-kommissionen sedan 1994, vilket har skapat en multimiljardmarknad (i euro räknat), vilket gett Europa konkurrensfördelar inom denna sektor (Liikanen 2002b; Standage 2001). Som ett resultat av detta har det höga genomslaget för mobiltelefoner, inom många samhällssegment, passerat ägarandelen för PC-datorer i Europa. Därigenom garanteras ett alternativt sätt att nå Internet-baserad information och tjänster, vilket skiljer sig från det PC-baserade mönstret som fortfarande råder i USA och Kanada (Standage 2001). En annan

betydande framgång har varit etableringen av ett styrande ramverk för nätverk och tjänster för elektronisk kommunikation. Detta säkerställer öppenhet samt så undviks snedvridning av marknaden genom att organisationer utnyttjar sin dominerande ställning. I det styrande ramverk som överenskoms i april 2002 inkluderas ett ramverksdirektiv (eng. framework directive) (Europe 2002d), direktiv om auktorisation (eng. directives on authorisation) (Europe 2002c), tillgänglighet (eng. access) (Europe 2002b) samt om allmänna tjänster (eng. universal service) (Europe 2002d). Dessa överenskommelser är komplement till direktiven om personuppgiftshantering och privatliv (eng. personal data processing and privacy) ratificerade 1997 (Europe 1997) och reviderade 2002 (Europe 2002f). Förutom detaljerna i dessa direktiv måste aspekter rörande det ekonomiska och sociala livet identifieras. Dessa frågor kan inte lämnas helt och hållet i händerna på marknaden. Det är därför extremt viktigt med en uppsättning överenskomna regler, kontrollrutiner och motåtgärder.

Politik rörande offentlig information (PSI)

Trots framtagna initiativ har mycket begränsad framgång uppnåtts i att öka och styra tillgängligheten till information. I en uppsättning riktlinjer som lades fram av EU-kommissionen 1989 (Europe 1989) för att stödja tillgänglighet till information avstod man från att öka öppenheten och att åstadkomma en marknadsplats för informationsutbyte. Detta berodde delvis på brister i det rättsliga stödet, delvis på en då omogen marknad. Det tog ytterligare tio år innan debatten startade på nytt med utgivandet i början av 1999 av "the Green Paper on Public Sector Information: a Key Resource for Europe" (Europe 1998). Detta konsultationsdokument spelade en avgörande roll för att starta debatten inom Europa rörande möjligheterna att skapa ökad tillgänglighet till offentlig information i digital form för användning utöver syftet med den ursprungliga datafångsten. Dokumentet pekade ut befintliga hinder för åtkomst till PSI, vilket innefattade olika rättsliga ramverk och system för prissättning. Dessutom redovisades relevanta frågor om hur ett sådant PSI-ramverk skall harmoniseras inom Europa genom att skilja på administrativa och icke-administrativa data samt på grundläggande data och förädlade data.

Efter omfattande konsultation följdes "the Green Paper" upp av ett kommunikationsdokument (eng. communication) (Europe 2001b) samt av ett utkast till direktiv (Europe 2002i). I utkastet diskuteras hur man skall agera på europeisk nivå för att ta bort de hinder som identifierats samt för att skapa en miniminivå av harmonisering för kommersiell och icke-kommersiell återanvändning av PSI. Utkastet hanterar inte frågor rörande tillgänglighet till data och hävdar att dessa bäst hanteras på nationell, regional och lokal nivå. Istället fokuserar dokumentet på modeller för information, öppenhet och icke-diskriminerande system med avseende på villkor för återanvändning och utnyttjande av redan insamlade data. Utkastet har granskats av EU-parlamentet åren 2002-2003 och förhoppningsvis skall man nå en överenskommelse kring de allmänna principerna kring tillgängligheten till informationsinnehållet, på samma sätt som man tidigare överenskommit kring den elektroniska tillgängligheten.

e-Myndigheter

Att koppla samman offentlig administration genom Internet var ett av de tio högst prioriterade områdena i 1994 års handlingsplan "Europas väg till informationssamhället" (Europe 1994). Den utvidgades senare med målen att erbjuda bättre service till medborgarna, minska de offentliga utgifterna och öka tillväxten på den europeiska informationsmarknaden. Detta gjordes inom "myndigheter on-line" (eng. "government on-line"), vilken är en prioriterad överenskommelse av Europarådet inom eEurope-initiativet år 1999. eEurope har följts av två handlingsplaner för åren 2002 (Europe 1999) och 2005 (Europe 2002) med överenskommelser bland EU:s medlemsstater. Överenskommelserna syftar till att nå uppsatta mål för leverans av offentliga tjänster on-line till 2005 samt som ett resultat starkt öka tillgängligheten till PSI till alla medborgare.

Handlingsplanerna finansieras huvudsakligen av nationella myndigheter tillsammans med viss grundfinansiering från EU.

Miljöpolitik

Extra tryck för ökad offentlig tillgänglighet till information har utvecklats inom miljöområdet. På det internationella planet träffades i Århus en överenskommelse 1998 om *Tillgänglighet till information, offentligt deltagande vid beslutstagande och tillgänglighet till rättvisa i miljöärenden* (eng. *Access to Information, Public Participation in Decision-making and Access to Justice in Environmental Matters*). Den är av stor betydelse och trädde i kraft i oktober 2001. Överenskommelsen är viktig eftersom den kopplar samman rätt att använda information med mänskliga rättigheter, vilket inkluderar rätt att delta i beslutsfattande processer och rätt att söka upprättelse. Därför innebär överenskommelsen att fokus flyttas från de ekonomiska argumenten kring tillgänglighet, som en väg att utveckla marknaden, mot mera fundamentala frågor kring demokrati och social rättvisa. På europeisk nivå kräver överenskommelsen i Århus (Aarhus 1998) en ytterligare granskning inom flera politikområden. Detta inkluderar en revision av 1990 års direktiv om tillgång till miljöinformation (Europe 1990), som skissades under mitten på 1980-talet före Internet-eran. Det utkast (Europe 2000), som lades fram för granskning i EU-parlamentet under hösten 2002, uppdaterar målen för rättigheterna till att omfatta även miljödata, som ligger i elektroniska databaser.

På en mer generell nivå har den ökande tonvikten på hållbarhet lett till att man försöker, på ett integrerat sätt, mäta den totala inverkan som olika sektorsvisa politikfrågor har. Vidare poängteras vikten av noggrann information och indikatorer, vilket också omfattar geografisk information. Som ett resultat av detta har ett ökat antal EU-direktiv som kräver insamling, underhåll och fleranvändning av geografisk information tagits. Exempel på detta är det Integrerade administrativa kontrollsystemet IACS (Integrated Administrative and Control System), som stöder övervakning av jordbrukspolitik, meddelanden rörande gemensam skötsel av kustzoner (COM(2000)547 och COM(2000)545), samt Vattendirektivet (2000/60/EC). Det senare är särskilt betydelsefullt eftersom det särskilt kräver att stora mängder data samlas in för varje avrinningsområde i Europa. Dessutom skall denna information behandlas i ett Geografiskt Informationssystem (GIS), vilket är användbart för integrering och analyser på europeisk nivå. Det är detta direktiv som ger den rättsliga basen för INSPIRE-initiativet.

INSPIRE

”The Infrastructure for Spatial Information in Europe”-initiativet (www.ec-gis.org/inspire) startade i slutet av 2001. Det syftar till att tillgängliggöra relevant, harmoniserad och kvalitetssäkrad geografisk information för att möjliggöra formuleringar, implementering, övervakning och utvärdering av Gemenskapens politiska ställningstaganden. För att uppnå sitt mål har INSPIRE inriktats på en hel rad frågor såsom gemensamma grunddata (eng. common reference data) och metadata, arkitektur och standarder, rättsliga aspekter och datapolitik, finansiering och införandestrukturer samt resultatanalys. Syftet är att åstadkomma ett överenskommet europeiskt rättsligt ramverk, som först och främst fokuserar på behovet för miljöpolitiska frågor, men som successivt skall utvidgas till andra områden inom Gemenskapen såsom jordbruk, regional planering och transport.

De övergripande policyprinciperna för INSPIRE är följande:

- Data skall insamlas en gång och underhållas på en nivå där detta kan göras mest effektivt
- Det måste vara möjligt att kombinera sömlös geografisk information från olika källor i Europa och dela den mellan olika användare och tillämpningar

- Det måste vara möjligt att dela information, insamlad på en viss nivå, mellan olika nivåer, t.ex. detaljerad information för detaljerade undersökningar samt för allmänna och strategiska syften
- Den geografiska informationen som behövs för bra myndighetsutövning på alla nivåer, skall vara riktigt och brett tillgänglig på villkor, som inte motverkar bred användning
- Det måste vara lätt att finna vilken geografisk information som är tillgänglig, passar för ett särskilt ändamål samt under vilka villkor den kan nås och användas
- Geografiska data måste bli enkla att förstå och tolka för att bli visualiserade i ett passande sammanhang och väljas ut på ett användarvänligt sätt.

Om dessa principer skall kunna följas krävs ett antal policyförändringar. För detta ändamål var INSPIRE:s arbetsgrupp för datapolitiska och rättsliga frågor (eng. WG Data Policy and Legal Issues) väl representerade vid detta GINIE-expertmöte, vilket syftade till att identifiera likheter och olikheter mellan utvalda europeiska länder samt att diskutera tänkbara politiska alternativ för det föreslagna rättsliga instrumentet för implementeringen av INSPIRE.

Innebörden av en geografisk informationspolitik i Europa

I utvärderingen av den huvudsakliga och nuvarande datapolitikutvecklingen i Europa går det att påvisa dynamiska egenskaper inom detta område. Detta återspeglas också i erfarenheterna från alla de länder som var representerade vid mötet. Internet erbjuder många nya möjligheter för spridning av offentlig information (PSI), skapande av nya förädlade produkter och tjänster samt stimulans av informationsmarknaden. Det åtagande som gjorts av Europas högsta ledning, för att genomföra en kraftfullt program för e-myndigheter är synnerligen tydligt i det avseende i vilket det öppnar nya kommunikationskanaler för myndigheter, medborgare och näringsliv. Storbritannien, Frankrike och Italien har gjort stora framsteg i spridningen av offentlig information samt förbättringar av medborgartjänster över Internet. Samtidigt bekräftar erfarenheterna från Tjeckien och Litauen att även kandidatländerna har tagit denna utmaning mycket seriöst. De har pekat ut e-förvaltningar och närmandet mot informationssamhället som ett grundläggande strategiskt mål för att modernisera offentlig administration samt för att underlätta inträdet i EU. En gemensam egenskap för alla analyserade länder är också omfattningen i vilken de följer riktlinjer för territoriell decentralisering, vilket stärker administrationen på lokal nivå samt minskar avståndet mellan medborgare och myndigheter. Dessa riktlinjer rörande decentralisering kräver även effektiva administrativa förfaranden och öppna kommunikationskanaler mot alla involverade parter, vilket kan underlättas genom Internet-baserad kommunikation.

Medan möjligheterna är många så finnas också flera utmaningar, som är särskilt akuta i fallet med geografisk information, men som också påverkar andra typer av offentlig information, även inkluderande miljöinformation. Några av dessa utmaningar är sammanfattande nedan.

- I kärnan av sådana utmaningar ligger spänningar mellan det potentiella ekonomiska värdet av offentlig information i allmänhet och för GI i synnerhet liksom dess sociala och politiska värde. Därför måste det potentiella sociala och politiska värdet som ökar med maximering av spridningen av geografisk information balanseras mot trycket från finansdepartementen att maximera intäkterna från de statliga myndigheterna. Dessutom kommer ett tryck från andra departement såsom näringsdepartementen om att stödja utvecklingen av en levande privat sektor för affärsverksamhet med förädlad information.

- Dessa spänningar existerar inte bara mellan olika departement och myndigheter utan även mellan centrala och lokala myndigheter. I detta avseende stärks lokala myndigheter med den ökande decentraliseringen i många länder. De lokala myndigheterna är också de huvudsakliga insamlarna, användarna och tillhandahållarna av geografisk information.
- Mycket av den geografiska information som samlas in av lokala myndigheter görs i samarbete med den privata sektorn, vilket sålunda öppnar upp för tredjeparts rättigheter, som måste hanteras i formuleringen av policy för spridning och användning av geografisk information.
- Affärsmodeller som baseras på informationsspridning via Internet är instabila, vilket har visats av bristningen av Internetbubblan under de senaste åren. Sålunda misslyckades många av de tjänster där informationen erbjöds gratis på grund av att vinsterna skulle komma in via annonsering eller annat finansiellt stöd. De överlevande tjänsterna har förändrats genom att anpassa affärsmodellerna mot direkta avgifter.
- Allt eftersom marknaden för förädlade informationsprodukter utvecklas så finns ett ökande antal frågor kring internationella patent för produkter och processer samt rättvis handel. Med avseende på den senare frågan så finns åtminstone två stora problem. Det är dels frågan om myndigheter som agerar orättvist på den öppna marknaden eller som av marknaden uppfattas göra så. Detta handlar om korssubventionering av deras produkter med skattebetalarnas pengar till nackdel för privata sektorn. Det berör även liknande kurssubventioneringar för anskaffning av tjänster från andra myndigheter. Då kan skattebetalarna få betala mer än en gång för samma tjänst. Öppenheten på marknaden och oberoende styrning har därför blivit allt viktigare.

De frågeställningar som noterats ovan påverkar, i mer eller mindre omfattning, varje europeiskt land. Förekommande skillnader beror mer på historiska skäl om vad som är en offentlig tjänst samt hur den skall finansieras eller hur finansieringssystemet för vissa dataleverantörer ser ut än på strukturella skillnader. Allt som allt så kämpar varje myndighet på nationell och lokal nivå med intellektuella, institutionella, organisatoriska och finansiella utmaningar som framkallas av Internet-baserad kommunikation. Ju mer värdefull informationen är desto större är utmaningarna. Förutom dessa hänsynstaganden indikerar jämförande erfarenheter mellan de analyserade länderna vissa likheter kring några få nyckelprinciper:

- Geografisk information är ett nyckelelement för att stödja en god offentlig styrning i Europa på alla nivåer och särskilt i avseende på områdena miljö, e-förvaltning och säkerhet, vilka är kritiska för medborgarnas livskvalitet. Därför behöver vi regelverk som garanterar geografisk information av sådan kvalitet som passar syftet och får ett brett användande. För att uppnå de sista två målen är följande nödvändigt:
- Eftersom geografisk information är dyr att producera är det nödvändigt att gynna produktionsmodeller som garanterar mest utbyte för pengarna för att möta användarnas behov. Innovativa finansieringssystem måste också utvecklas för att maximera hållbar och kostnadseffektiv produktion samt användning av geografisk information genom t.ex. samfinansiering mellan offentlig och privat sektor samt mellan lokal och central administration.
- Ett tydligt politiskt ramverk behöver utvecklas med syfte att maximera användningen av geografisk information. I detta avseende kan det tyckas passande att skilja mellan grundläggande geografiska datamängder som stödjer basverksamhet hos centrala myndigheter liksom affärsverksamhet och demokratiska processer å ena sidan och "GI av allmänt intresse" och förädlade produkter för vissa specifika användare å den andra. Varje kategori kan ha olika finansieringssystem och villkor för tillgång och användning.

- Varje tjänst kräver finansiering. Balansen mellan finansiering genom allmän skattefinansiering eller användaravgifter är emellertid en fråga som speglar olika traditioner och kulturer samt skillnaden i kvaliteten på tillhandahållna tjänster. Medan det inte är möjligt, och därför inte önskvärt, att införa ett enda prisramverk för hela Europa är det viktigt att principerna för den Gemensamma Marknaden upprätthålls. Detta innebär icke-diskriminerande villkor för tillgång och användning, öppna tillvägagångssätt samt rättvis handel. Dessa principer kräver i sin tur en ökande harmonisering av licensieringssätt samt en styrande mekanism för att försäkra att dominerande positioner inte utnyttjas för att skada marknaden och större tillgång till information. Det skall också vara möjligt att söka skadestånd.

Med stöd i de ovan redovisade principerna erkänner de expertpaneler som sammanförts av GINIE-projektet att: *Geografisk information är en viktig tillgång och användningen skall maximeras för nytta för medborgare, myndigheter och näringsliv.* För att uppnå detta mål görs följande rekommendationer:

REKOMMENDATIONER

- Villkoren för tillgång till och användning av geografisk information borde utformas för att underlätta och stödja maximal användning av individer och organisationer samt borde tydligt definiera vad man får tillgång till.
- Villkoren för användningen av all offentlig geografisk information måste vara allmänt och fritt tillgängliga som en del av en metadatatjänst.
- Det borde vara möjligt att gratis titta på offentlig information, inklusive geografisk information vid accesspunkten.
- Användning av geografisk information borde även maximeras genom uppmaningar till gemensam dataanvändning.
- Innovativa finansieringssystem måste utvecklas för att maximera en hållbar och kostnads-effektiv produktion och användning av geografisk information (t.ex. samfinansiering), och relaterade till olika typer av data (grunddata, data av allmänt intresse, användaranpassade data...).
- Licensiering är lämplig för att garantera dataproducenternas investeringar och upphovsrätt samt för att klargöra användningsvillkor.
- Licensvillkor och rättigheter för användande borde harmoniseras inom Europa och de borde vara enkla, tydliga och liknande för liknande produkter. Detta borde även gälla om det kan vara lämpligt att segmentera marknaden efter användare (medborgare, kommuner, statliga myndigheter, privat, ideella organisationer) och användning (endast titta, utbildning och forskning, förädling).
- Harmoniseringen av rättigheter och licenser borde starta genom överläggning med de stora dataleverantörerna och användarna.
- Principerna för icke-diskriminering, öppenhet och rättvis handel borde alltid upprätthållas och vara föremål för ett tydligt styrsystem med syfte att:
 - erbjuda ett forum för att lyssna på och åtgärda missnöje
 - säkerställa att dominerande verksamheter inte utnyttjar sina positioner samt att en marknadsplats för kommersiella aktörer upprätthålls
 - säkerställa att leverantörer tillhandahåller noggrann information om sina produkter och tjänster
 - erkänna att man vid privatisering av offentlig verksamhet måste ta hänsyn till rättigheterna till befintlig information
 - erbjuda oberoende och kvalificerad rådgivning för att medla och avdöma skiljedom mellan olika myndighetsnivåer samt mellan offentlig och privat sektor om så behövs.

- Med avseende på ansvarsskyldighet finns det ett behov av att:
 - definiera produkter, produktbegränsningar och överenskomma om skyldigheter kring informationstjänster
 - erkänna att skyldigheter beror på serviceambition och rimliga förväntningar från användarhåll
 - erkänna att kontrakt och lagstiftning behövs.

Dessa rekommendationer borde beaktas av:

- den lokala nivån där många användare och en betydande del av dataproduktion finns
- den nationella nivån där finansieringen och produktionen av grunddata ligger
- den europeiska nivån där det är störst behov av paneuropeisk information för policyövervakning och utvärdering samt för att rättssystemet upprätthålls för att säkerställa en Gemensam Marknad och rättvis handel.